

+ Μητροπολίτου Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς Κυπριανοῦ
Προέδρου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων

Ὁ Ἅγιος Μάρτυς Ἰσαυρος

Ἕμνογραφικὰ

Εἰσαγωγικὸ σημεῖωμα

1. Δημοσιεύουμε τὸ ἐξῆς Ἕμνογραφικὸ ὑλικὸ ἀπὸ τὴν ἀτελεῆ Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου Ἰσαύρου καὶ τῶν σὺν αὐτῶ:

α) Στὸν Ἑσπερινό·

- Προσόμοια τρία (Ἦχος δ΄. Ἐδωκας σημειώσιν).
(Ἐκ τοῦ Μηναίου, Ἰουνίου ΙΖ΄. Εὐρίσκονται καὶ στοὺς Σαββαϊτικὸν καὶ Πατριακὸν Κώδικες, βλ. κατωτέρω § 3).
- Προσόμοια ἕτερα δύο (Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν).
(Ἐκ τοῦ Σαββαϊτικοῦ Κώδικος, βλ. κατωτέρω § 3).
- Ἀπολυτίκιον (Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε).
(Ἐκ τοῦ ἔργου **Φωτίου Γ. Οἰκονόμου**, *Ἀγιολόγιον πάντων τῶν ἐν Ἠπειρῷ Ἀγίων*, σελ. 38, Ἀθῆναι 1991).

β) Στὸν Ὅρθρο·

- Κανῶν (Ἦχος πλ.δ΄. Ὑγρὰν διοδεύσας, Ἀκροστιχίς «*Ἰσαυρε Μάρτυς εὐμενῆς φάνηθί μοι*», στὰ Θεοτοκία «*Γρηγορίου*», «*ἐλλείποντος τοῦ πρώτου Ρ, διὰ τῶν Ἰδῶν τὸ ὀκτάρθρον*».)
(Ἐκ τοῦ Μηναίου, Ἰουνίου ΙΖ΄).
- Κάθισμα μεσῶδιον ἀπὸ γ΄ Ἰδῆς (Ἦχος γ΄. Θείας πίστεως).
(Ἐκ τοῦ Μηναίου, Ἰουνίου ΙΖ΄).

2. Ἐπίσης δημοσιεύουμε καὶ ἕτερον Κανόνα τῶν Ἀγίων (Ἦχος πλ.δ΄. Τὸν Ἰσραὴλ ἐκ δουλείας, Ἀκροστιχίς Θεοτοκίων «*Γεωργίου*».)

- *Analecta Hymnica Graeca*, XI, σελ. 120-126, 7 Iul., Canon XI, Roma 1978.

3. Ἐχει ἐπισημανθῆ σὲ δύο Κώδικες (Hierosol. Sab. 70, ff. 76^v-78^v. καὶ Patm. 806A, in die 20 iunii) καὶ τρίτος Κανὼν (Ἦχος δ΄. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, Ἀκροστιχίς «*Τὴν ἐξάφωτον μαρτύρων σέβω χάριν. Ἰωσήφ*»), τὸν ὁποῖον ἐκδίδουμε γιὰ πρώτη φορά, μὲ βάσι κυρίως τὸν Σαββαϊτικὸν Κώδ. 70.

• Βλ. **Α. Παπαδοπούλου-Κεραμέως**, *Ἱεροσολυμιτικὴ Βιβλιοθήκη*, τ. Β', σελ. 118 καὶ 124, ἔκδ. 1963· **Εὐτυχίου Ἰ. Τωμαδάκη**, *Ἰωσήφ ὁ Ὑμνογράφος*, σελ. 170, ἐν Ἀθήναις 1971· **Ἐλένης Παπαηλιοπούλου-Φωτοπούλου**, *Ταμείον Ἀνεκδότων Βυζαντινῶν Ἀσματικῶν Κανόνων*, σελ. 220, Ἀθῆναι 1996.

4. Ἡ προσεκτικὴ μελέτη τῶν τριῶν Κανόνων («*Γρηγορίου*», «*Γεωργίου*» καὶ «*Ἰωσήφ*») θέτει μίαν ἀξιοσημείωτη προβληματολογία, τῆς ὁποίας ἀναφέρουμε πρὸς τὸ παρὸν μόνο τὰ τελικὰ συμπεράσματα:

α. Ὑπάρχουν δύο ὁμάδες Ἀγίων Μαρτύρων, ἀπὸ τίς ὁποῖες ἡ μὲν πρώτη, μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν Ἅγιο Ἰσαυρο ἐξ Ἀθηνῶν, ἐμαρτύρησε στὴν Ἀπολλωνία τὴν πρὸς Ἐπίδαμνον/Δυρράχιον, ἡ δὲ δευτέρη, μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν Ἅγιο Περεγρίνο ἐξ Ἰταλίας, ἐμαρτύρησε στὴν Ἐπίδαμνο/Δυρράχιο.

β. Παλαιότερα οἱ δύο αὐτὲς μαρτυρικὲς ὁμάδες ἐώρταζαν τὴν αὐτὴν ἡμέρα, δηλαδὴ τὴν 7ην Ἰουλίου, ἐνῶ σήμερα ἡ μὲν πρώτη (τῆς Ἀπολλωνίας) ἐορτάζει τὴν 17ην Ἰουνίου, ἡ δὲ δευτέρη (τοῦ Δυρραχίου) ἐορτάζει τὴν 7ην Ἰουλίου.

γ. • **Ὁ Κανὼν τοῦ «Γρηγορίου»** (Μηναίου), ἐνῶ ἀναφέρεται στὸν Ἅγιο Ἰσαυρο, τοῦ ἀποδίδει στοιχεῖα ποὺ ἀφοροῦν σαφῶς καὶ μόνο τοὺς Μάρτυρας τοῦ Δυρραχίου (Ἰ. Λεῖψανα, ἰάσεις, τάφος, πατρίς, ναός).

• **Ὁ Κανὼν τοῦ «Γεωργίου»** (Α.Η.Γ.) ἐνώνει τίς δύο αὐτὲς μαρτυρικὲς ὁμάδες, διακρίνων ὅμως αὐτὲς ταυτοχρόνως, μέσῳ τῆς ἀναφορᾶς στοὺς ἐπὶ κεφαλῆς ἐκάστης: Ἰσαυρος (Ἀπολλωνίας), Περεγρίνος (Δυρραχίου).

• **Ὁ Κανὼν τοῦ «Ἰωσήφ»** (Σαββαϊτικὸ-Πατμιακὸ χργφ.) ἀναφέρεται σαφῶς στὴν ὁμάδα μόνο τοῦ Ἁγίου Ἰσαύρου.

δ. Ἡ λεπτομερὴς παρουσίασις τῶν ἐρωτημάτων, τὰ ὁποῖα ἐγείρουν οἱ τρεῖς αὐτοὶ Κανόνες, ὡς καὶ ἡ ταπεινὴ μας ἀπάντησις ἐπὶ τούτων, δὲν ἐμπίπτει στὰ ἄμεσα ἐνδιαφέροντα τῆς παρουσίας ἐργασίας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ἦχος δ'.

Ἐδωκας σημείωσιν.

Πόνοις συντριβόμενοι, καὶ κακουχίαις στενούμενοι, καὶ εἰρκτῆ συγκλειόμενοι, ξίφεσι κοπτόμενοι, καὶ βιαιοτάτῳ, θνήσκοντες θανάτῳ, οὐκ ἀπηνήσασθε Χριστόν, οὐ τοῖς ξοάνοις σέβας ἐνείματε· διὸ καὶ ἠξιώθητε, τῆς οὐρανοῦ λαμπρότητος, δυσωποῦντες τὸν Κύριον, ὑπὲρ πάντων μακάριοι.

Ισαυρος ὁ ἔνδοξος, καὶ ὁ στερρὸς Ἰννοκέντιος, καὶ ὁ θεῖος Βασίλειος, Φήλιξ ὁ θαυμάσιος, ὁ κλεινὸς Ἑρμείας, καὶ ὁ Περεγρίνος, οἱ οὐρανώσαντες τὴν γῆν, ταῖς τῶν θαυμάτων θεαίαις λαμπρότησι, πιστῶς μακαριζέσθωσαν, ὡς τοῦ Κυρίου θεράποντες, καὶ τὰ πάθη διώκοντες, τῶν ψυχῶν ἡμῶν πάντοτε.

Κρήνη ἀναβλύζουσα, τῶν ἰαμάτων χαρί-σματα, ἡ σορὸς ὑμῶν δέ-δεικται, ἐξ ἧς ἀρυσόμεθα, τῶν παθῶν ὑγείαν, καὶ τῶν νοσημάτων, τὴν παντελῆ ἀπαλλαγὴν, ἀνευφημοῦντες ὑμᾶς ἐκάστοτε, σεπτοὶ Μεγαλομάρτυρες, τῶν Ἀσωμάτων ἐφάμιλλοι, τοῦ Κυρίου θεράποντες, πρεσβευταὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Ως λυχνία ἐξάφωτος, θρυαλλίδι τοῦ Πνεύματος, τοῦ Κυρίου μάρτυρες μεγαλύνουμι, τῆς οἰκουμένης τὰ πέρατα, σαφῶς καταυγάζετε, καὶ τὸ σκότος τὸ βαθύ, δυσσεβείας ἐλαύνετε, καὶ διώκετε, τῶν παθῶν τὸ ζοφῶδες, διὰ τοῦτο, τὴν φωσφόρον ὑμῶν μνήμην, περιφανῶς ἐορτάζομεν.

Σὺν Ἰσαύρῳ Βασίλειον, Περεγρίνον καὶ Φήλικα, καὶ Ἑρμείαν ἄσμασι μεγαλύνωμεν, καὶ σὺν αὐτοῖς Ἰννοκέντιον, ὁσίως δοξάσωμεν· καὶ θηρσί γὰρ καὶ πυρί, ἀνδρικῶς παρετάξαντο, καὶ μακάριον, ἀπηνέγκαντο τέλος· διὰ ξίφους, κεφαλὰς ἀποτμηθέντες, χοροῖς μαρτύρων συνήφθησαν.

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Εξάριθμον φάλαγγα, τῶν ἀθλοφόρων Χριστοῦ, ὑμνήσωμεν ἄσμασιν, ἐν φιλεόρτοις πιστοί, τὸν πάνσοφον Ἰσαυρον, ἔνδοξόν τε Ἑρμείαν, καὶ Βασίλειον θεῖον, Ἰννοκέντιον Φήλικα, καὶ σεπτὸν Περεγρίνον· αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις Χριστὲ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Ὁ Κανὼν, οὐ ἢ Ἀκροστιχίς·
«Ἰσαυρε Μάρτυς, εὐμενῆς φάνηθί μοι».
Ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις· «Γρηγορίου»,
ἐλλείποντος τοῦ πρώτου Ρ, διὰ τῶν Ὠδῶν τὸ ὀκτάριθμον.

Ἦχος πλ.δ'
Ὠδὴ α'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Ιλέωσαι Μάρτυς τὸν εὐμενῆ, Θεὸν καὶ Σωτῆρα, ἐλεῆσαί με καὶ δεινῆς, ἐπηρείας μάκαρ ρύσασθαί με, τὸν προσφυγόντα πιστῶς ἐν τῇ σκέπῃ σου.

Στενούμενος πταίσμασι χαλεποῖς, καὶ πλήθει κινδύνων, πιεζόμενος ἐκβοῶ· Ἰσαυρε θεόφρον πρόστηθί μου, τῆς συνεχούσης ἀνάγκης καὶ λύτρωσαι.

Αῖθλήσας νομίμως ὑπὲρ Χριστοῦ, ἀνύστακτος φύλαξ, ἐχαρίσθης πόλει τῇ σῆ· γενοῦ δὲ καὶ σκέπη καὶ προστάτης, τῶν προσφυγόντων σοι ἔνδοξε Ἰσαυρε.

Θεοτοκίον.

Γυμνὸν ἀρετῶν με καταστολῆς, εὐρῶν ὁ Βελίαρ, βέλει ἔτρωσεν ἡδονῶν· ἢ τὸν ἱατρὸν Θεὸν τεκοῦσα, τὰ τῆς ψυχῆς μου θεράπευσον τραύματα.

Ὠδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Αῖνωθεν τοῖς δούλοις σου, τὴν σὴν βοήθειαν δώρησαι, σῶζων ἡμᾶς πάσης ἐπηρείας, καὶ κινδύνων καὶ θλίψεων.

Ρεῖθρα τῶν ἰάσεων, ἢ σὴ σορὸς ἀναβρύουσα, παντοδαπά, παύει τῶν ἀνθρώπων, ἀρρωστήματα Ἰσαυρε.

Τίμιος γεγένησαι, τὸ τοῦ Χριστοῦ τιμῶν ὄνομα· διὸ βοῶ· λύτρωσαί με πάσης, ἀτιμίας πρεσβεΐαις σου.

Θεοτοκίον.

Ηῖνται ὁ Κτίστης μου, ὑπερφυῶς ἐν σοὶ Δέσποινα, ὅλον ἐμέ, θέλων ἀναπλάσαι, διὰ σοῦ ὡς ἠυδόκησε.

Κάθισμα. Ἦχος γ'.
Θείας πίστεως.

Θεῖον φρόνημα, ἀνειλημμένοι, ὧ ὑπέρμαχοι τοῦ Δυρραχίου, καὶ τοῦ Χριστοῦ ὀπλίται στερρόψυχοι, Ἀπολλωνίου τὸ θράσος καθείλετε, καὶ Τριποντίου τὸ σέβας ἠσχύνετε, νίκης ἔπαθλα, φαιδρῶς ἐκ Θεοῦ δεξάμενοι· δωρεῖσθε τοῖς πιστοῖς παθῶν ἰάματα.

Θεοτοκίον.

Θεία γέγονας, σκηνή τοῦ Λόγου, μόνη πάναγνε, Παρθενομήτορ, τῆ καθαρότητι Ἄγγελους ὑπεράρασα· τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμὲ γοῦν γενόμενον, ῥερυπωμένον σαρκὸς πλημμελήμασιν, ἀποκάθαρων, πρεσβειῶν σου ἐνθέοις νάμασι, παρέχουσα σεμνὴ τὸ μέγα ἔλεος.

Ῥδὴ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

Υψωθείς ἀπονοία μου, ὀλισθήσας πάθεσι κατενήνεγμαί· ἔχειρόν με κατακείμενον, ἐν βυθῷ θεόφρον ἀπογνώσεως.

Σὲ πανένδοξε κέκτημαι, ἀσφαλῆ φρουρόν μου καὶ καταφύγιον· πρόστηθί μου· μὴ παρίδης με, ἐν ἡμέρα θλίψεως καὶ σῶσόν με.

Εν ὀδύνῃ καρδίας μου, τὸν ἐμὸν προστάτην σὲ τὸν θερμότατον, δυσωπῶ· Μὴ καταλίπης με, ἐχθρῶν ἐπηρείαις ἀπολλύμενον.

Θεοτοκίον.

Γηγενῶν ἀκαταίσχυντε, σκέπη καὶ βοήθεια σύ μου πρόστηθι, καὶ παντοίας με ἐξάρπασον, συμφορᾶς Παρθένε τὸν ἰκέτην σου.

Ῥδὴ ε΄. Ἴνα τί με ἀπόσω.

Υἴος ὠφθης ἡμέρας, ἔχων ἐν καρδίᾳ σου λάμπων φῶς ἄδυτον, δι' οὗ σκοτομήνη, τῆς ἀπάτης μειοῦται καὶ ἅπασι, δαδουχεῖται γνῶσις, θείου φωτός· διὸ βοῶ σοι· Φώτισόν με τὸν γνώμη τυφλώττοντα.

Μὴ παρίδης με Μάρτυς, πίστει σοι προστρέχοντα, μηδὲ ἀπόση με· γλώσση γὰρ δολία, κατ' ἐμοῦ οἱ μισοῦντές με φθέγγονται, πολεμοῦντες μάτην, τοῦ ἀπολέσαι τὸν σὸν δοῦλον· ἀλλὰ πρόφθασον σῶσόν με Ἄγιε.

Εν νυκτὶ καὶ ἡμέρα, σὲ ἐπικαλοῦμαι τὸν μέγαν προστάτην μου, ἐν παντί με τόπω καὶ καιρῷ διαφύλαξον Ἄγιε, ἀπὸ πάσης βλάβης, καὶ ἐπηρείας ἐναντίων, τὸν εἰς σὲ τὴν ἐλπίδα μου θέμενον.

Θεοτοκίον.

Ολον ἐμὲ μορφοῦται, ἐκ σοῦ Ἀπειρόγαμε Θεὸς ὁ πλάστης μου· ὃν ἀεὶ δυσώπει, οἰκτιρῆσαι λαὸν ἁμαρτάνοντα, διασῶσαι κόσμον, δαιμονικῆς ἀπάσης βλάβης, τὸν εἰς σὲ Θεοτόκε ἐλπίζοντα.

Ῥδὴ ς΄. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Νοός μου τὰς ἐκτροπὰς θεραπεύσας, καὶ καρδίας μου τὰ πάθη θεόφρον, σωματικῶν ἀλγηδόνων με ρῦσαι, καὶ ἐπηρείας ἀπάσης καὶ θλίψεως, καὶ δεῖξόν με ταῖς σαῖς λιταῖς, τοῦ ἐχθροῦ τῶν παγίδων ὑπέρτερον.

Η γίασέ σε ἀθλήσαντα Μάρτυς, ὁ πανάγιος Θεός· ὄν δυσώπει, ἁγιασμὸν τοῖς σοῖς δούλοις ἐκπέμψαι, καὶ φωτισμὸν καὶ πταισμάτων τὴν λύτρωσιν· προστάτης γὰρ παρὰ Θεοῦ, ἐχαρίσθης ἡμῖν ἀκαταίσχυντος.

Συνεῖναι με τὸν πολλὰ σε ποθοῦντα, πολυπόθητε εὐδόκησον Μάρτυς, σὲ δυσωπῶ, τὸν καλὸν μου προστάτην, καὶ πίστει κράζω σοι ἅγιε Ἰσαυρε· Γενήθητί μοι βοηθός, καὶ παντοίας ἀνάγκης με λύτρωσαι.

Θεοτοκίον.

Ράνισι τῆς σωστικῆς σου πρεσβείας, κατασβέσασα παθῶν μου τὴν φλόγα, τὰς τοῦ νοός, ἐκτροπὰς σαῖς πρεσβείαις, ὑπεραγία Παρθένε θεράπευσον, καὶ κόπασον τὸ χαλεπὸν, τῶν παθῶν μου κλυδώνιον πάναγνε.

Ῥδὴ ζ'. Θεοῦ συγκατάβασις.

Φωτὶ ἀστραπτόμενος, τῷ τρισηλίῳ ἔνδοξε Ἰσαυρε, Ἰννοκέντιε θεῖε, Φῆλιξ Ἑρμεία καὶ Περεγρῖνε σοφέ, σὺν Βασιλείῳ θαυμάτων λαμπρότησι, καταφωτίσατε τοὺς εὐφημοῦντας ἡμᾶς.

Αστέρες πολύφωτοι, ζόφον τῆς πλάνης μειοῦντες ᾤφθητε, ἀθλοφόροι Κυρίου· διὸ ψυχὴν μου γνώμη τυφλώττουσαν, θεογνωσίας φωτὶ καταλάμψατε, τῆς ἀγνωσίας ἀχλὺν ἀποδιώκοντες.

Νοσοῦσαν ἀνιάτα, τὴν ταπεινὴν μου ψυχὴν ἰάσασθε, τὰ τοῦ σώματος πάθη, Μάρτυρες θεῖοι ἐξαφανίσατε, ὦ Περεγρῖνε Ἰσαυρε Βασίλειε, Φῆλιξ Ἑρμεία κλεινὲ καὶ Ἰννοκέντιε.

Θεοτοκίον.

Ισχύς μου καὶ ὕμνησις, καὶ σωτηρία Χριστὸς ὁ Κύριος, ὁ ἐκ σοῦ ἀνατείλας, Παρθενομήτορ διὰ χρηστότητα, ἐκ τῆς ἀρχαίας ἡμᾶς λυτρωσάμενος, προγονικῆς ἀπειλῆς καὶ ἀποφάσεως.

Ῥδὴ η'. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Η γλαϊσμένος κάλλεσι, μαρτυρίου θεόληπτε, καὶ κεκοσμημένος τοῖς ἐξ ἄθλων στίγμασι, πορφύραν ἐξ αἵματος, ἐνδεδυμένος τῆς σῆς σφαγῆς, καὶ ἱερωσύνης καλλυνόμενος δόξῃ, παρέστης τῷ Κυρίῳ· ὄν ἀεὶ ἐκδυσώπει, κοσμησαὶ σωτηρίῳ, ἡμᾶς περιβολαίῳ.

Θανατωθεὶς ὁ δεῖλαιος, ἡδονῶν τῷ ἐκπτώματι, ἔρριμμαί εἰς γῆν, θέαμα θρήνων ἄξιον· πανένδοξε Ἰσαυρε, νῦν ἐπ' ἐμὲ ἐπίβλεψον· δεῖξον ἐν ἐμοί, τὴν τῶν θαυμάτων σου χάριν· βροτῶν ἰδέτω γένος, ὅτι σύ μου προστάτης, καὶ σῶζεις ἐκ θανάτου, τοὺς σοὺς ἀχρεῖους δούλους.

Ιερωσύνη πρότερον, κοσμηθεὶς ἱερώτατε, καὶ διακονήσας, εὐλαβῶς εἰς ὕστερον, αὐθαίρετον γέγονας, σὺ ἱερεῖον ἄμωμον, ἱερουργηθεὶς, Χριστῷ διὰ μαρτυρίου· διὸ κάμοῦ τὸν ὕμνον, ὡς θυμίαμα Μάρτυς, προσκόμισον τῷ Κτίστῃ, καὶ σῶσόν με λιταῖς σου.

Θεοτοκίον.

Οτῶν φωστήρων κάλλεσιν, οὐρανὸν καλλωπίσας Θεός, ἄλλον οὐρανόν σε, Θεοτόκε ἔδειξεν· ἐκ σοῦ γὰρ ὡς ἥλιος, ἐξανατείλας πᾶσαν τὴν γῆν, τῆς θεογνωσίας, κατελάμπρυνε φέγγει· διὸ οὐδεὶς προστρέχων, ἐν σοὶ κατησχυμμένος, πορεύεται τῶν θείων, μὴ τυχῶν δωρεῶν σου.

ᾠδὴ θ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Μεγάλων χαρισμάτων ἀξιωθείς, ἐκ Θεοῦ παναοίδιμε Ἰσαυρε, ἀποσοβεῖς, δαίμονας καὶ νόσους παντοδαπάς, καὶ πειρασμοὺς καὶ θάνατον, πᾶσι τὰ αἰτήματα χορηγῶν· διὸ κάμοι παράσχου, εἰρήνην καὶ ὑγείαν, καὶ τῶν πταισμάτων ἀπολύτρωσιν.

Οθεῖος καὶ σεβάσμιός σου ναός, τὸ πολύτιμον ἅγιον σῶμά σου, ὡς θησαυρὸν ἔχων ἀναφαίρετον τοὺς πιστοὺς, καταπλουτίζει πάντοτε, ταῖς τῶν χαρισμάτων διανομαῖς· διὸ κἀγὼ τῶν θείων, τύχοιμι δωρεῶν σου, ὁ προσφυγῶν τῷ θείῳ τάφῳ σου.

Ιδοὺ Μάρτυς Κυρίου καλῶς καμών, τὸν μισθὸν ἐκομίσω τῶν πόνων σου. Πρόστηθι οὖν, πάντοτε Θεόφρον τοῦ σοῦ λαοῦ, τὴν σὴν πατρίδα φύλαττε, σῶζε τοὺς προστρέχοντάς σοι πιστῶς, καὶ βράβευσον εἰρήνην, πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ, κάμοῦ τοῦ σοῦ οἰκέτου μέμνησο.

Θεοτοκίον.

Υπέρφωτε νεφέλη Μήτηρ Θεοῦ, τοὺς ἡμῖν πολεμοῦντας πολέμησον, τῇ κραταιᾷ καὶ παντοδυνάμῳ σου δεξιᾷ· τῶν ἐν ἀνάγκαις πρόσθηθι· τῶν ἀδικουμένων ἀντιλαβοῦ, πταισμάτων λυτρουμένη, ταῖς σαῖς ἱκετηρίαις· ὅσα γὰρ θέλεις πάντα δύνασαι.

Κανὼν δεύτερος

Οὐ ἡ Ἀκροστιχὶς ἐν τοῖς Θεοτοκίαις· «Γεωργίου».

Ἦχος πλ.δ'.

Ῥοδὴ α'. Τὸν Ἰσραὴλ ἐκ δουλείας.

Ο νοουμένοις φωστῆρσιν, τοῖς ἀγίοις μάρτυσιν, τὴν ἐκκλησίαν, Κύριε, καταλάμπων, φώτισον ἡμᾶς ταῖς ἰκεσίαις αὐτῶν.

Δ ιακονῶν μυστηρίοις ἀπορρήτοις, Ἰσαυρε, σεαυτὸν προσενήνοχας προσφορὰν εὐπρόσδεκτον δι' αἵματος Χριστῷ τῷ Θεῷ.

Ξ ἐνήν ὁδὸν Περεγρίνος φερωνύμως ἤθλησε μετὰ τῶν συναθλούντων αὐτῷ καὶ δι' ἀθλήσεως πρὸς οὐρανὸν κατέπαυσεν.

Θεοτοκίον.

Γ αλήνης θείας τυχόντες Θεοῦ ἐπιγνώσεως, δι' αὐτοῦ, Θεόνυμφε, ἀθεΐας κλύδωνα αἰσίως ἐξεκλίναμεν.

Ῥοδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς ὁ Κύριος.

Τ ῶ φέγγει οἱ ἅγιοι ἐλλαμπόμενοι τῆς Χριστοῦ ἐπιγνώσεως, τὸ σκότος ἐφύγετε τῆς εἰδωλομανίας· διὸ καὶ ἐδείχθητε φωστῆρες ἐν τοῖς πέρασιν.

Τ οῖς ὄμβροις τῶν λόγων σου τοὺς συμ-μάρτυρας καταρδεύων, αἰοῖδιμε, εἰς ὕψος ἀνέδωκας εὐσεβείας, Ἰσαυρε, Χριστῷ τελειότητα ἀθλήσεως προσάγοντας.

Θεοτοκίον.

Ε ἰς ὕψος τῆς γνώσεως τοῦ τῶν ὄλων Θεοῦ ἀναβάντες τῷ τόκῳ σου, χαμαίζηλον, Ἄχραντε, κατελίπομεν πλάνην, καὶ σὲ Θεομήτορα ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν.

Ῥοδὴ δ'. Ἐξ ὄρους κατασκίου,
Λόγε, ὁ προφήτης.

Ε ὕν βάθει νοητῶ τῆς γνώσεως τοῦ κτίστου ἐγκύψας, τῶν αὐτοῦ ἐδείχθης μυστηρίων μύστης καὶ κῆρυξ, αἰοῖδιμε, κατ' ἀξίαν διακονῶν τούτοις ἐν πνεύματι.

Σ τῦλοι ἀρραγεῖς τῆς πίστεως τοῦ κτίστου ὄντες, Ἀθληταί, ἀσάλευτοι, ἀθέων ταῖς τρικυμίαις ἐμείνατε, ἀνυμνοῦντες Χριστὸν τὸν μόνον στερεοῦντα ἡμᾶς.

Πρεσβείαις τῶν Ἁγίων, Λόγε, ἀθλοφόρων μετόχους καὶ ἡμᾶς τῆς τούτων, ὡς οἰκτίρμων, δόξης καὶ χάριτος ποιήσον ἀνυμνοῦντας τὴν ὑπὲρ ἔννοιάν σου σάρκωσιν.

Θεοτοκίον.

ΩΨφθης νοητὴ ἀνθρώποις, Θεοτόκε, κλίμαξ ἀπὸ γῆς ἐπαίρουσα πρὸς ὕψος τῶν οὐρανῶν τοὺς δοξάζοντάς σε κυρίως μόνην Ἁγνήν καὶ Θεομήτορα.

Ῥδὴ ε΄. Ὁ ἐκ νυκτὸς ἀγνοίας.

Ο ἐν νυκτὶ τῆς πλάνης ὑπερφαεῖς ἀναδειξας, Χριστὲ ὁ Θεός, τοὺς ἀγίους μάρτυρας φώτισον ἡμᾶς ταῖς πρεσβείαις αὐτῶν.

Ο ποταμοὺς θαυμάτων τοὺς ἀθλοφόρους σου δεῖξας, Χριστὲ ὁ Θεός, ἄρδευσον ἰάμασιν ὡς νάμασιν ἡμᾶς ταῖς πρεσβείαις αὐτῶν.

Ο κραταιὰ ὀπλίσας τοὺς ἀθλοφόρους, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, νοητῶν κατάβαλε ἐχθρῶν καὶ ὀρωμένων φρυάγματα.

Θεοτοκίον.

Ρώμην τὴν σὴν, Παρθένε, πανσθενεστάτην ἐν πίστει ζωννύμενοι, πολεμίων φάλαγγας τροπούμεθα αἰνοῦντες τὸν τόκον σου.

Ῥδὴ ς΄. Χιτῶνά μοι παράσχου φωτεινόν.

Στολὴν τὴν ἱερὰν ἀθλητικοῖς κοσμήσαντες αἵμασιν, ἀήττητοι μάρτυρες, τοῦ Χριστοῦ τοῖς μυστηρίοις ὑπουργήσατε.

Τὸν γνόφον διαβάς τὸν αἰσθητόν, αὐλῶ ὠμίλησας φωτί, μάρτυς Ἰσαυρε, καὶ ἀκτίσι κατελλάμφθης ταῖς τῆς χάριτος.

Βασάνων τρικυμίαις, ἀθληταί, ὁσίως ἐκκλίναντες, εἰς θεῖους ὠμίσητε καταπαύσεως λιμένας αἰδίου ζωῆς.

Θεοτοκίον.

Γαλήνην ἐν πελάγει πειρασμῶν ἔχοντές σε, Δέσποινα, αἰσίως εἰς εὐδιδον καταπαύομεν λιμένα εὐθυμίας ἀεί.

Ῥδὴ ζ΄. Ὁ ἐν ἀρχῇ τὴν γῆν θεμελιώσας.

Ταῖς ἀστραπαῖς, ἀθλοφόροι, τῶν λόγων τὰς τῶν ἐχθρῶν ἡμαυρώσατε κόρας, φωστῆρες θεῖοι διὸ ἀνθρώποις ἀνεδείχθητε πιστοῖς ὑμνολογοῦσι Χριστόν.

Στύλος πυρός, Ἰσαυρε, τοῖς συνάθλοις ἀναδειχθεῖς, σὺν Περεγρίνω τούτους εἰς φῶς τὸ θεῖον τοῦ μαρτυρίου ὠδηγήσατε ὑμνοῦντες τὸν τῶν ὅλων Θεόν.

Τῆ νοητῆ βακτηρίᾳ τῶν λόγων τοὺς ἀπειθεῖς ἀπεσόβησας θῆρας ἐκ τῶν συνάθλων, καὶ ἀλωβήτους διετήρησας τούτους Κυρίῳ, Ἰσαυρε.

Θεοτοκίον.

Ιδεῖν τοῦ σοῦ, Θεοτόκε Παρθένε, δόξαν Υἱοῦ τοὺς πιστῶς σε ὑμνοῦντας καὶ ἀπολαῦσαι ταύτης δυσώπει· αὐτὸς γάρ ἐστιν ἡ δόξα τῶν ὑμνούντων σε.

Ῥδὴ η΄. Τὸν ἐν ὄρει ἀγίῳ δοξασθέντα.

Τῶν παρόντων τῆς σχέσεως ραγέντες, ἀθλοφόροι, συνήφθητε ταῖς ἄνω διὰ στερρᾶς ἀθλήσεως κραυγάζοντες· «Κύριον ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας».

Τῆς γλυκείας ἀγάπης γεγευμένοι τοῦ Δεσπότη, τὰ πικρά, ἀθλοφόροι, τῆς ἀθεΐας νάμασιν ἐφύγετε, Κύριον ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Οφθαρεῖσαν τὴν φύσιν τῶν ἀνθρώπων νεουργήσας διὰ σοῦ, Θεοτόκε, ἡμᾶς ἀεὶ καινίζει ταῖς πρεσβείαις σου, τοῦτον ἀνυμνοῦντας καὶ δοξολογοῦντας εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ῥδὴ θ΄. Μεγαλύνομέν σε.

Μυστικοῦ κρατῆρος τοῦ Κυρίου ὡς γευσάμενος, Ἰσαυρε, τὸ τούτου ποτήριον τοῦ πάθους ἐξέπιες.

Νοητὸν πρὸς ὕψος τὸ τῆς γνώσεως Χριστοῦ ἀναβάντες, σοφοί, τὴν ὄντως χαμαίζηλον πλάνην κατελίπατε.

Ταῖς πρεσβείαις, Λόγε, τῶν ἀγίων ἀθλοφόρων καταύγασον καὶ ἡμᾶς δοξάζοντας φῶς σε τὸ ἀπρόσιτον.

Θεοτοκίον.

Υπερβλύζει ἀεὶ ὁ κρατῆρ τῶν σῶν θαυμάτων, Πανάχραντε, καὶ ἀρδεύει ἅπαντας τοὺς σὲ μεγαλύνοντας.

Κανὼν τρίτος

Οὐ ἡ Ἀκροστιχίς· «*Τὴν ἐξάφωτον μαρτύρων σέβω χάριν. Ἰωσήφ*».
Ἦχος δ'.

Ῥδὴ α'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ταῖς θεαῖς λαμπρότησι, τῆς τρισαρίθμου Θεότητος, ἐξάριθμοι μάρτυρες καταυγαζόμενοι, τὴν ὑπέρλαμπρον, καὶ θεῖαν ὑμῶν μνήμην, τοὺς πανηγυρίζοντας πίστει φωτίσατε.

Ηῶς νθήσατε μάρτυρες, ἐν ταῖς κοιλάσι τῆς Χάριτος, ὡς ῥόδα καὶ ἅπαντας εὐωδιάζετε, ὁσμαῖς γνώσεως, ἐνθέου τὸ δυσῶδες, τῆς πλάνης διώκοντες θεομακάριστοι.

Νομίμως ἀθλήσαντες, πάντας ἀνόμους ἐτρέψατε, ὡς ἔννομοι μάρτυρες τοῦ Παντοκράτορος, Φῆλιξ ἔνδοξε, Ἑρμεία, Περεγρίνε, Ἰσαυρε, Βασίλειε καὶ Ἰννοκέντιε.

Θεοτοκίον.

Εκ Σοῦ ἡμῖν ἔλαμψε, δικαιοσύνης ὁ ἥλιος, Πανάμωμε Δέσποινα, Ἦ συνεξέλαμψεν, ἡ ἐξάριθμος, μαρτύρων φωταυγεία, τὰ νέφη διώκουσα τῶν καρδιῶν ἡμῶν.

Ῥδὴ γ'. Τοὺς Σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε.

Εένως εἰς οἰκεία τὸν ἐλθόντα, μιμούμενοι ξένην ἀθληταί, ἐνεγκάμενην εἴλεσθε, τὴν πλάνην ἀποφεύγοντες, καὶ διὰ πόνον σώματος, τῷ Λυτρωτῇ οἰκειούμενοι.

Αντρον πρὸς βραχὺ ὑμᾶς συγκρῦπτει, Χριστὸς φανεροῖ δὲ ἐμφανῶς, αὐτὸν ἀνακηρύττοντας, εἰς φωτισμὸν καὶ λύτρωσιν, τῶν καθορώτων Ἁγιοι, ὑμῶν τὰ θεῖα παλαίσματα.

Φῶς ἀναλαβὼν ἱερωσύνης, ὁ μέγιστος Ἰσαυρος φωτί, τῷ ταύτης προσελάβετο, φῶς μαρτυρίου ἄσβεστον, ταῖς τῶν θαυμάτων λάμψεσι, πάντας φωτίζων ἐκάστοτε.

Θεοτοκίον.

Ωραῖος ἐν κάλλει ἀσυγκρίτῳ, ἐκ Σοῦ τῆς ωραίας καὶ καλῆς, ἐν γυναιξὶ σεσάρκωται, ὁ Ποιητὴς πανάμωμε, οὐ τῇ στοργῇ οἱ μάρτυρες, καλῶς ἀθλοῦντες ἐστέφθησαν.

Ῥδὴ δ΄. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Τὴν ἀπαρασάλευτον παραλαβεῖν, ὄντως βασιλείαν ποθήσαντες, τοῦ παρανόμου βασιλέως τοὺς θεσμούς, καταπατήσαι εἴλεσθε, μάρτυρες Χριστοῦ μεγαλῶνυμοι.

Οΰβιοι γενόμενοι ταῖς θεϊκαῖς χάρισιν, ἐλίπετε πρόσκαιρον ὄλβον, σπουδαίως καὶ πλουτοῦντες ἐμφανῶς, τὴν μαρτύρων εὐκλειαν, θαύμασι τὸν κόσμον πλουτίζετε.

Νύκτα παροδεύσαντες εἰδωλικήν, Ἴσαυρος, Ἑρμείας, Βασίλειος, καὶ Περεγρίνος, Ἰννοκέντιος ὁμοῦ, Φῆλιξ ὁ θαυμάσιος, φῶς πρὸς νοητὸν μετηνέχθησαν.

Θεοτοκίον.

Μήτραν παρθενεύουσαν καθυποδύς, Λόγος τὰ σύμπαντα νεύματι, δημιουργήσας ἐσαρκώθη, καὶ χορὸν μαρτυρικὸν λαμπόμενον, τούτου φρυκτωρίας προσήκατο.

Ῥδὴ ε΄. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Αγίων λαμπρότησιν, οἰκεῖν κατηξιώθητε, σώματα λαμπάσι φλογισθέντες, Ἴσαυρε μάκαρ καὶ Ἰννοκέντιε, ἅμα Βασιλείῳ τῷ κλεινῷ, οὓς ὡς μεγαλόφρονας νῦν γεραίρομεν μάρτυρας.

Ρομφαίαν διήλθετε, τὴν στρεφομένην ἅγιοι, κατευλαβηθεῖσαν ὑμῶν πάθος, σωτηριῶδες ὅπερ ὑπέστητε, ὑπὲρ τοῦ παθόντος δι' ἡμᾶς· ὅθεν μακαρίζομεν τὴν ὑμῶν γενναιότητα.

Τίμιοι πανεύφημοι, ὡς λίθοι κυλιόμενοι, πᾶσαν κατεστρέψατε τοῦ πλάνου, οἰκοδομίαν καὶ ἀναστήσαντες, οἴκους ἑαυτοῦς περικαλλεῖς, Πνεύματος ἐν χάριτι διὰ τοῦτο δοξάζεσθε.

Θεοτοκίον.

Υπάρχουσα Δέσποινα, τῶν ποιημάτων ἄχραντε, ὡς τὸν ποιητὴν τούτων τεκοῦσα, ἐπικρατείας παθῶν με λύτρωσαι, τὸν ἀμαυρωθέντα τῆ ψυχῇ, δειναῖς παραβάσεσι καὶ δεινῶς ἀπολλύμενον.

Ῥδὴ ε΄. Τὴν θεῖαν ταύτην.

Ροαῖς αἱμάτων ἐπνίξατε, ἀσάρκουσ δυσμενεῖς θεῖα χάριτι, καὶ στολισάμενοι, θεῖαν πορφύραν μετέβητε, πρὸς νοητὰς ἐπαύλεις ὡς μεγαλῶνυμοι.

Ως ναῦν τὴν πίστιν εὐράμενοι, Θεοῦ τῆ κυβερνήσει διέπλευσαν, πλάνης τὸ πέλαγος, καὶ πρὸς λιμένας κατήχθησαν, τοὺς νοη- τοὺς οἱ θεῖοι χαίροντες μάρτυρες.

Ναοὶ Τριάδος γενόμενοι, ναὸν ὑμῶν ἐν ᾧ κατετέθητε, πηγὴν ἐργά- ζεσθε, θείων ἰάσεων πλύνοντες, πολυειδεῖς κηλίδας παθῶν μακάριοι.

Θεοτοκίον.

Σὲ μόνην ἔχω βοήθειαν, καὶ σὲ ἐπικαλοῦμαι ἐκάστοτε, ἁγία Δέ- σποινα, ἐχθροῦ παγίδων με λύτρωσαι, καὶ κοσμικῶν σκανδάλων ἵνα δοξάζω σε.

Ῥδὴ ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Ενεβλήθητε θηρσὶν εἰς βρῶσιν ἅγιοι, θεία δὲ χάριτι, ἄτρωτοι καὶ ἀσινεῖς, ἐμείνατε ψάλλοντες ἐν ὁμονοίᾳ Θεῶ· ὑπερύμνητε, ὁ τῶν πατέρων Κύριος καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Βασανίζετε πληθὺν δαιμόνων ἅγιοι, ὡς ὑπομείναντες, βασάνους διὰ Χριστόν, καὶ πάθει πάντοτε τοὺς θαλαττεύοντας, διασώζετε, ἀναβοῶντας· Κύριε ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ως μακάριοι ἀμώμως ἐπορεύθητε, τοῦ μαρτυρίου ὁδόν, λαμπάσι δὲ τὰς πλευράς, εὐτόνως πυρούμενοι ἀφλεκτοὶ ὤφθητε, Ἰννο- κέντιε, Ἰσαυρε καὶ Βασίλειε ἱεροὶ Χριστοῦ ὀπλίται.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε μόνη τὴν χαρὰν ἀποκυήσασα, Χριστὸν πανάμωμε, χαῖρε πιστῶν ἢ ἐλπίς, μαρτύρων κραταίωμα καὶ περιτείχισμα· χαῖρε Δέσποινα, δι' ἧς δεσμῶν ἐλύθημεν τῆς ἀρχαίας καταδίκης.

Ῥδὴ η'. Παῖδας εὐαγεῖς.

Ανένδοτον δρόμον ἠνυκότες, σεπτῆς μαρτυρίας θεῖω Πνεύματι, πάσας τοῦ ἀλάστορος, ὄντως ἐστομώσατε, ὁδοὺς καὶ τρίβους ἐνδοξοὶ, καὶ πρὸς εὐρύχωρον ἐφθάσατε, γηθόμενοι τόπον, ἀνυμνολο- γοῦντες Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ρημάτων ὑμῶν τρωθεὶς ῥομφαία, εἰς τέλος ὁ τύραννος ἀπώλετο, ὅθεν ἀπεφήνατο, ξίφεσι μακάριοι, θανατωθῆναι ἅπαντας, ὑμᾶς τοὺς κραυγάζοντας, τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ιάσεων βλύζετε πελάγη, ἐκβλύσεις ἀρρωστημάτων ἀποπαύοντες, Ἰσαυρε πολυάθλε, Φῆλιξε μεγαλῶνυμε, Βασίλειε πανεύφημε καὶ Ἰννο- κέντιε, Ἑρμεῖα καὶ σοφὲ Περεγρίνε, μέγιστοι λαμπτήρες τῆς δύσεως ἀπάσης.

Θεοτοκίον.

Νοῖ καὶ ψυχῇ Σε καὶ καρδίᾳ, ἀγνὴν Θεοτόκον καταγγέλομεν, ἄχραντε πανύμνητε, σθένος καὶ κραταίωμα, τῶν ἀθλητῶν τὸ καύχημα, τῶν μελωδούντων θερμῶς, τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ῥδὴ θ'. Ἄπας γηγενής.

Ι᾿χνεσι Χριστοῦ, κατακολουθήσαντες τοῦ πρωτομάρτυρος, μάρτυρες ἐσπεύσατε ὑμῶν τὸ αἷμα, ὑπὲρ αὐτοῦ εὐκλεῶς, καὶ πρὸς ζωὴν μετέστητε θανατωθέντες δεινῶς· ὅθεν χάριν, ζῶσαν ἀναβλύζετε, τὰ νεκροῦντα ἡμᾶς πάθη παύοντες.

Ωῤῥφθητε πυρσοί, πελάγει τῶν θλίψεων τοὺς θαλαττεύοντας, ὄρμον πρὸς ἀκύμαντον στεφανηφόροι, προσεκκαλούμενοι, καὶ πειρασμῶν ἐξαίροντες καὶ περιστάσεων, καὶ σωτήρες χάριτι δεικνύμενοι, τῶν πιστῶν ἀθληταὶ παμμακάριστοι.

Στῶμεν εὐσεβῶς, ἐν οἴκῳ Θεοῦ ἡμῶν καὶ μακαρίσωμεν, Ἰσαυρον τὸν ἔνδοξον Ἑρμείαν, ἅμα καὶ Ἰννοκέντιον, σὺν Περεγρίνῳ Φήλικά τε καὶ Βασίλειον, τοὺς λαμπτήρας τοὺς καταφωτίζοντας, τὰ τῆς γῆς ἀενάως πληρώματα.

Ηῦγασε Χριστός, ἡμέραν σωτήριον ὑμῖν πανεύφημοι, νύκτα παριππεύσασι τῆς ἀθεΐας, νοδὸς στερρότητι· ὅθεν ὕμνοις τὴν πάμφωτον μνήμην γεραίρομεν, φρουκτωρίαις πάντοτε λαμπόμενοι, εὐπροσδέκτων ὑμῶν παρακλήσεων.

Θεοτοκίον.

Φώτισον Ἄγνη, ψυχὴν μου τυφλώττουσαν ταῖς παραβάσεσιν· ἔγειρόν με κείμενον τῆς ῥαθυμίας, κλίνη καὶ στένοντα· τῶν μενουσῶν με λύτρωσαι ἐκεῖ κολάσεων· τὴν ζωὴν μου δέομαι κυβέρνησον, μετανοίας μοι τρόπους δεικνύουσα.

